

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulată de
Persoana fizica autorizată X din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de persoana fizică autorizată X din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/ sau într-o formă de asociere și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - impozit pe venit;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de solutionare.

Procedura fiind indeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 179(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z, întocmite de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală, persoana fizică autorizată X din Z aduce următoarele argumente:

- arată că prin contestația formulată nu este de acord cu constatările cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. Z, deoarece:

a) suma de Z lei reprezintă stoc de marfă la preț de vânzare la începutul anului 2007 și nu la preț de cumpărare cum este specificat în raportul de inspecție, stocul de marfă la preț de cumpărare fiind în sumă de Z lei;

b) suma de Z lei reprezintă stoc de marfă la preț de vânzare la finele anului 2007 și nu stoc de marfă la preț de cumpărare la finele anului 2006, cum s-a menționat în actul de control, stocul de marfă la preț de cumpărare la finele anului 2007 fiind de Z lei;

c) suma de Z lei reprezintă stoc de marfă la preț de vânzare la finele anului 2008 și nu stoc de marfă la preț de cumpărare la finele anului 2007 cum este menționat în raportul de inspecție, stocul de marfă la preț de cumpărare la sfârșitul anului 2008 fiind de Z lei;

- menționează că venitul brut de Z lei, cheltuieli de Z lei și venitul net în sumă de Z lei, constatate în raportul de inspecție fiscală ca fiind aferente anului 2008 sunt cele declarate pentru anul 2007;

- susține că nu a declarat în Declarația specială aferentă anului 2008 suma de Z lei reprezentând impozitul pe venit chiar dacă a fost înregistrată în Registrul Jurnal de Încasări și Plăți, suma cheltuielilor declarate în Declarația specială nu cuprinde cheltuieli nedeductibile (impozitul pe venit și cheltuielile cu marfa din stoc);

- consideră că diferențele de venit constatate în raportul de inspecție fiscală nu sunt obiective și nu cuprind datele din evidența contabilă.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z întocmită în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

1. Pentru anul 2007, potrivit declarației speciale depusă de persoana fizică autorizată X din Z, acesta a realizat în anul 2007 un venit brut în sumă de Z lei, cheltuieli deductibile în sumă de Z lei, rezultând un venit net în sumă de Z lei.

La sfârșitul anului 2006 acesta avea înregistrat în registrul inventar un stoc de marfă la preț de aprovizionare în sumă de Z lei, iar la finele anului 2007 un stoc de marfă la preț de aprovizionare în sumă de Z lei, plățile efectuate în anul 2007 fiind în sumă de Z lei.

Întrucât contribuabilul nu a ținut cont de stocurile de marfă de la începutul și sfârșitul anului 2007, au fost recalulate cheltuielile deductibile astfel: Z lei (stoc de marfă la preț de cumpărare la începutul anului 2007) + Z lei (cheltuieli cu marfa aprovizionată în cursul anului) - Z lei (stoc de marfă la preț de cumpărare la finele anului 2006) = Z lei,

rezultând o diferență de cheltuieli înregistrate în plus în sumă de Z lei, care se adaugă la venitul net, acesta fiind Z lei.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea bazei impozabile și a impozitului pe venit stabilind în sarcina contestatorului o diferență de impozit pe venit de plată aferent anului 2007 în sumă de Z lei.

2. Pentru anul 2008, potrivit declarației speciale depusă de contestator, acesta a realizat în anul 2008 un venit brut în sumă de Z lei, cheltuieli deductibile în sumă de Z lei, rezultând un venit net în sumă de Z lei.

La sfârșitul anului 2007, contribuabilul avea înregistrat în registrul inventar un stoc de marfă la preț de aprovizionare în sumă de Z lei, iar la finele anului 2008 un stoc de marfă la preț de aprovizionare în sumă de Z lei, plățile efectuate în anul 2008 fiind în sumă de Z lei.

Pentru că acesta nu a ținut cont de stocurile de marfă de la începutul și sfârșitul anului 2008, organele de control au recalculat cheltuielile deductibile astfel: Z lei (stoc de marfă la preț de cumpărare la începutul anului 2008) + Z lei (cheltuieli cu marfa aprovizionată în cursul anului) - Z lei (stoc de marfă la preț de cumpărare la sfârșitul anului 2007) = Z lei.

De asemenea, persoana fizică a înregistrat ca și cheltuială deductibilă impozitul pe venit achitat în sumă totală de Z lei, rezultând o diferență de cheltuieli înregistrată în plus în sumă de Z lei, respectiv un venit net impozabil în sumă de Z lei.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea bazei impozabile și a impozitului pe venit stabilind o diferență de impozit pe venit de plată pe anul 2008 în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termenele de scadență a diferențelor de impozit pe venit stabilit suplimentar pe anii 2007 și 2008, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 -2010.

III. Având în vedere cele constatate de organul de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Persoana fizică autorizată X cu sediul în Z, nr. Z, județul Bihor, CNP Z, își desfășoară activitatea în baza Autorizației nr. Z eliberată de Primăria comunei Z, cod CAEN Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă persoana fizică autorizată X datorează bugetului de stat obligații fiscale în sumă totală de Z lei reprezentând impozit pe venit pe anii 2007 și 2008 și majorări de întârziere aferente, în condițiile în care la determinarea cheltuielilor deductibile privind

mărfurile petentul nu a ținut cont de valorile stocurilor de marfă existente la începutul și la sfârșitul fiecărui an fiscal.

În fapt, persoana fizică autorizată X a înregistrat în perioada 2007 - 2008 în evidența contabilă ca și cheltuieli plățile efectuate pentru achizițiile de mărfuri, fără a lua în considerare valoarea stocurilor de marfă de la începutul și de la sfârșitul fiecărui an fiscal și de asemenea, a înregistrat ca și cheltuielă deductibilă impozitul pe venit achitat în anul 2008, ceea ce a condus la diminuarea bazei impozabile și a impozitului pe venit datorat bugetului de stat.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art.48 alin.(4), lit.a) și alin.(7) lit.c) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, care precizează:

”Art. 48 - (4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

[...]

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate.”, coroborate cu dispozițiile pct. 37 din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se prevede:

”37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin.(4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercitiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, pentru a putea fi deduse la calculul venitului impozabil, cheltuielile trebuie să fie efectuate în cadrul activității desfășurate, în scopul realizării de venituri impozabile.

Așadar, din venitul brut contestatorul putea să deducă cheltuielile privind achiziționarea de mărfuri aferente veniturilor realizate din comercializarea acestora, calculate ținând cont de valorile stocurilor de

mărfuri de la începutul și de la sfârșitul perioadei (stoc la2006 de Z lei, stoc la2007 de Z lei, stoc la2008 de Z lei), obligație nerespectată de către petent, care incorect a înregistrat la cheltuieli totalul plăților către furnizori efectuate în 2007 și 2008.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la recalcularea venitului net impozabil anual având în vedere cheltuielile deductibile privind mărfurile și celelalte cheltuieli deductibile din perioada verificată și au stabilit că persoana fizică autorizată X din Z are de plată la bugetul de stat o diferență de impozit pe venit în sumă totală de Z lei (Z lei + Z lei) aferentă anilor 2007 și 2008.

În ceea ce privește susținerile din contestație că stocurile de mărfuri sunt exprimate la preț de vânzare și nu la preț de cumpărare, la începutul și la sfârșitul fiecărui an fiscal, nu se justifică și nu pot fi luate în considerare la soluționarea favorabilă a cererii, întrucât dacă s-ar ține cont de argumentele petentului, acestea ar duce la înrăutățirea situației fiscale a acestuia.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar de plată în sumă de Z lei, precizăm că acestea rămân de plată în sarcina contestatorului, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

”Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de persoana fizică autorizată X din Z, ca neîntemeiată pentru obligațiile fiscale în sumă totală de Z lei reprezentând impozit pe venit și majorări de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv